

El paper (els papers) del Ministeri

El ministre d'Indústria, Joan Clos, ha fet cas omís de les responsabilitats que li pertoquen en l'àmbit de les telecomunicacions: la titularitat dels canals en disputa i la capacitat sancionadora són seues.

Quan el 10 de gener passat Acció Cultural del País Valencià (ACPV) rep l'ordre de tancament dels repetidors de TV3 amb una possible multa de fins un milió d'euros, ràpidament insta la Generalitat Valenciana perquè el Ministeri d'Indústria hi prenga posició.

La Generalitat Valenciana té l'obligació d'adreçar-s'hi com a part acusadora, i ho fa el 7 de març, mitjançant un escrit en què, a petició d'ACPV, vol saber "quina és la titularitat dels canals múltiples digitals 55 i 47 i si estan reservats o assignats a alguna comunitat autònoma; quins són els òrgans administratius encarregats de la inspecció i sanció de les emissions de televisió digital terrestre que es realitza en aquells canals [...]", i, finalment, "quin és el procediment sancionable aplicable".

La secretaria d'estat de Telecomunicacions respon al cap de quinze dies, el 23 de març, tot adjuntant una llista que especifica la titularitat dels dos múltiples en qüestió. El Ministeri n'ha transferit l'explotació a Eivissa-Formentera i a les províncies de Lleida, Pontevedra,

Contràriament a les tesis del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que accepta els arguments del govern valencià, el Ministeri d'Indústria s'atorga la titularitat i la capacitat sancionadora.

Oviedo, Albacete, Múrcia, Còrdova i Sevilla. L'absència de Castelló, València i Alacant a la llista significa que el propietari de les freqüències 55 i 47 en territori valencià és el Ministeri mateix.

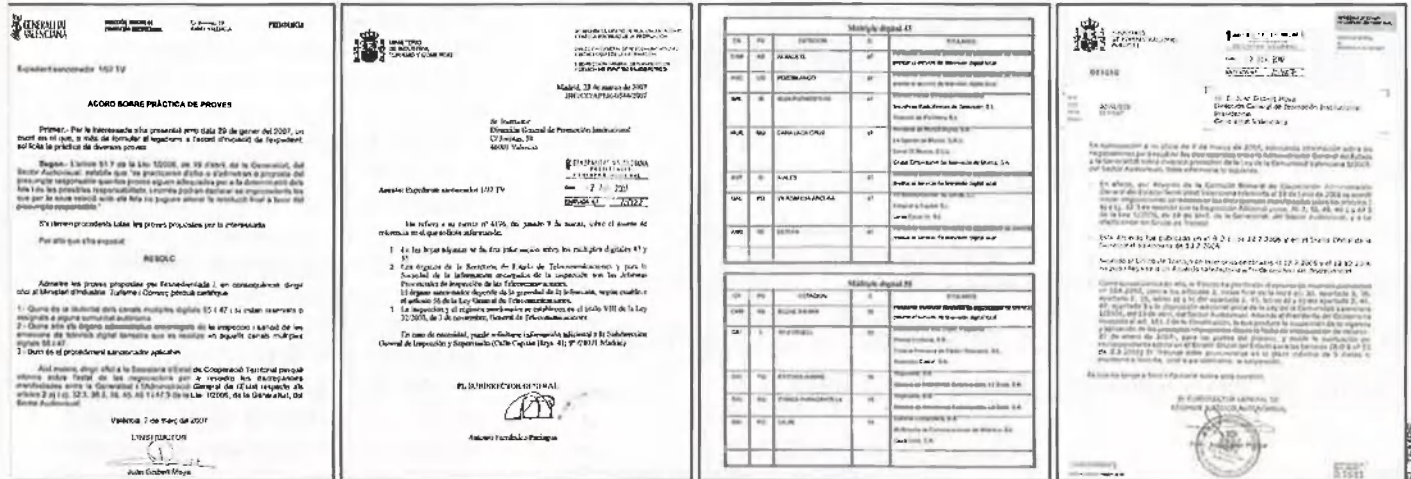
És, al capdavant, allò que un dia va acordar ACPV amb el qui aleshores era ministre d'Indústria, José Montilla, i el motiu pel qual l'entitat cultural exigeix

al titular d'ara, Joan Clos, la defensa de les emissions dels quatre canals de la Corporació Catalana de Mitjans de Comunicació. A més, el Ministeri també reconeix que és ell, que té capacitat sancionadora en aquest àmbit, segons que es desprèn del document de la pàgina dreta. Si Clos haguera actuat immediatament en aquest sentit, tot reclamant la titularitat dels canals en disputa i la seua capacitat sancionadora, el conflicte s'haguera extingit. Però no ho va fer.

L'informe Ballvé-Moles. Per reforçar l'opinió del Ministeri, ACPV encarrega un informe detallat al prestigiós equip de la càtedra de dret administratiu de la Universitat Autònoma de Barcelona, dirigit pel catedràtic Manuel Ballvé i pel professor Ramon-Jordi Moles. El seu dictamen, emès el 19 d'abril, és conclouent des del títol –"Sobre la incompetència de la Generalitat Valenciana per a incoar un expedient sancionador en relació amb l'emissió amb tecnologia digital terrestre dels programes de la televisió pública autònoma de Catalunya al País Valencià"– fins a algunes de les idees que els autors destaquen. Sobretot, dues.

En primer lloc, Ballvé i Moles apunten que "cap comunitat autònoma no pot considerar-se titular del domini públic radioelèctric, tot i que l'estat li'n pugui atribuir la gestió a través de concessió administrativa". En segon terme, i tenint en compte la llei general de telecomunicacions, l'informe especifica que és "l'Administració General de l'Estat la competent quant a la gestió, planificació, administració i control de l'espectre [...] Aquestes competències comprenen, entre altres funcions, l'elaboració i aprovació dels plans generals d'utilització, l'establiment de les condicions per a l'atorgament del dret d'ús, l'atribució d'aquest dret i la comprovació de les emissions. Així mateix, s'integra dintre l'administració i gestió, la inspecció, detecció, localització, identificació i eliminació de les interferències perjudicials i la capacitat sancionadora". Els coautors remarquen que "el dret d'ús del domini

No signa input

En primer terme, la Generalitat Valenciana demana, a Instàncies d'Acció Cultural, que el Ministeri d'Indústria responga a un seguit de qüestions. L'administració valenciana fa aquesta petició el 7 de març, i la secretaria d'estat de Telecomunicacions respon el 23 de març de la manera següent: al segon document s'explica que "als valls adjunts es facilita Informació sobre els canals múltiples digitals 47 i 55" [vegeu tercer document, amb una llista de les provincies en què aquests canals han estat transferits]; a més, apunta que "l'òrgan sancionador depèn de la gravetat de la infracció", i en aquest cas, segons els lletrats, la capacitat és ministerial. L'últim escrit, del Ministeri d'Administracions Públiques, detalla els recursos d'Inconstitucionalitat presentats pel govern estatal a la llei del sector àudio-visual valenciana.

CONCLUSIONS
Les emissions de TDT formen part de l'espectre radioelèctric que de començament amb l'article 43 de la Llei General de Telecomunicacions...

L'informe elaborat per l'equip de la càtedra de dret administratiu de la UAB és extraordinàriament clar en les conclusions: a la primera, assegura que "en qualsevol cas, cap Comunitat Autònoma pot considerar-se com a titular del domini públic radioelèctric, tot i que l'Estat li'n pugui atribuir la gestió a través de concessió administrativa"; a la segona conclusió, l'equip coordinat pel catedràtic Manuel Balló i el professor Ramon-Jordi Moles indica que és l'estat que té a les seues mans "l'administració i gestió, la inspecció, detecció, localització, identificació i eliminació de les interferències perjudicials i la potestat sancionadora".

públic radioelèctric l'atorga l'Agència Estatal de Radiocomunicacions". Filant encara més prim, ambdós professors i l'equip que han coordinat assenyalen que, "al cas que ens ocupa, cap dels canals controvertits, això és, el 47 i el 55, no figuren al Pla Tècnic [Nacional de la Televisió Digital Terrestre] com atribuïts a la Comunitat Valenciana ni a cap comunitat autònoma. En conseqüència, cal concloure que les competències quant a l'atorgament de concessions per a la gestió, control i inspecció dels mateixos canals correspon a l'Estat, i en concret a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions".

El paper de Clos. Amb tots aquests papers a la mà, doncs, Acció Cultural destaca que el ministre Clos hauria d'haver pres part en el conflicte: "Cal que el Ministeri d'Indústria faça valer davant la Generalitat Valenciana que la capacitat sancionadora i la titularitat dels canals pels quals encara emet la Corporació Catalana de Mitjans de Comunicació és seua i que, per tant, és ell qui pot aturar el conflicte. La titularitat és estatal, i si el procés de tancament dels repetidors va endavant, en bona part és responsabilitat de Joan Clos. Davant la deixadesa de funcions d'aquest, ACPV troba que l'única via perquè el Ministeri correges-

ca la seua actitud és que el govern català, que dona suport a l'executiu estatal, obligue el ministre a assumir les seues funcions." ACPV també recorda que, "en reiterades ocasions, els interessos polítics de la Generalitat Valenciana ens han impedit fer allò que creïem oportú i de manera legal. Després, amb el pas dels anys i per culpa de la lentitud de la justícia, el temps ens ha donat la raó. Esperem que en l'afer de TV3 i la resta de canals televisius catalans tampoc no arribe la sentència favorable quan el mal ja ha estat fet. Esperem, doncs, que el Ministeri evite els plans del govern valencià".